

Khi Thái Sơn Ngả Bóng Cuối Trời

Trầm Hương, FMSR

Con cứ ngỡ rằng Núi Thái Sơn không bao giờ ngã xuống. Con cứ
ngỡ rằng bàn tay Cha mãi mãi bên con. Nhưng hôm nay bóng dáng
Cha đã khuất xa rồi Núi Thái Sơn ngả bóng cuối trời. Con ở lại với nỗi đơn
côi gọi thầm tên Cha, Cha ơi, Cha ơi! Con cứ ngỡ rằng Núi Đá
kia muôn đời đứng vững. Con cứ ngỡ rằng rồi mai đây được báo hiếu công
ơn. Nhưng hôm nay tẩm thân Cha về với cát bụi: Núi Thái
Sơn chìm giữa biển đời. Có dòng lệ thấm xuống đại dương. Nhưng hôm
nay tẩm thân Cha về với cát bụi: Núi Thái
Sơn chìm giữa biển đời. Có dòng lệ thấm xuống đại dương. Nhưng hôm
nay tẩm thân Cha về với cát bụi: Núi Thái

1. Am
Sơn chìm giữa biển đời. Có dòng lệ thấm xuống đại dương. Nhưng hôm nay tẩm thân Cha về với cát bụi: Núi Thái Sơn chìm giữa biển đời. Có dòng lệ thấm xuống đại dương. Nhưng hôm nay tẩm thân Cha về với cát bụi: Núi Thái

2. Am
con. (Giọng kể): Cha ơi, con nhớ Cha, con nhớ Cha nhiều lắm!

Am F E7
Con là sóng chảy xiết reo ca, Cha là núi đứng lại và nhớ,
Am A7 Dm E7 Am
đôi theo con với cả khối tình nồng. Như dòng lệ thấm xuống đại dương;
Am E7 Am
Cha ơi, con khóc Cha! Cha ơi, con nhớ Cha, nhớ Cha nhiều lắm!